

שני דין פרק שלשה עשר כתובות

קה:

ען משפט
נֶר מצוה

מסורת הש"ס

(ט) אנטוןין ז' (ט) אנטוןין ז' (ט) אנטוןין ז'
 קיטי (קיטי) קיטי (קיטי) קיטי (קיטי)
 (ט) אנטוןין ז' (ט) אנטוןין ז' (ט) אנטוןין ז'
 (ט) אנטוןין ז' (ט) אנטוןין ז' (ט) אנטוןין ז'
 (ט) אנטוןין ז' (ט) אנטוןין ז' (ט) אנטוןין ז'

אפללו צדיק גמור ונוטל שוד. ורינו ק"ז לנעים סככ נט
זומח נפשם ולחזקה זנפם ולחונם בקונט למחיי לדיק
סוו טעדין ל' מטל וק"ז לטפסים זפנס קניה צונטן צוחד סככ
מעה עפפ מפעס לרוכסא צאנטלי. מ"ז. וככ"ס פ"ד דאליה קל וחומר

עפנket לש מן סכימל מלה
העולם בלא טרוף דעתך כי אם מכם מטה ולי
אמר דרש רב נחמן בר כהן מאין דכתיב
מלך במשפט יעמיד ארץ ואש תרומות
ירשנה אם דומה רין למלך שאינו ציך
לכלום יעמיד ארץ ואם דומה לבchan שמהור
על הנרכות והרשות אמר רב שלילא
האי דינא דשאיל שאלתא פסול למדון
דינה ולא אמרן אלא דלית לה לאושול
אבל אתה לה לאושול לית לנו בה אני והא
רבא שאיל שאלתא מודבי בר מרין ע"ג
דלא שייל מיניה התחם לאחובינו הוא
דעכע אמר רבא מאי טעמא דשוחרא ביזן
דקבל לה שוחרא מיניה איקרא לה דעתיה
לגביה וחווי בגופיה ואין אדם רואה חופה
עלצמו מאי שוחר שהוא חדר אי' ר' פפא לא
lidzon איניש דינא למאנן דרכיהם לה ולא למאנן
דסני לה דרכיהם לה לא חוי לה חובה דסני
ליה לא חוי לה וכותא אמר אבי האי צורבא
מרבן דמורתמן לה בני מותא לאו משום

תורה או ר' הילמן

1. קליל מושפע יגידך ארץ ואיש הרמות נסובב מסלול צדקה ושותך ימוך כי רשותך ימוך פקדים ויסלול וביר עזקה:
2. ושודר ימוך פקדים שפוץ כ נב:
3. ואיש בא מכעל השלים תבא לאיש השלים לסת בדורות עשרים לסת שעירים ובכפל גאנטלי ויאורן לעם וראכלן מליכם ב ר מב

מוסך ר' ש"י
אם דומה דין מלמד.
שאינו נמי דין ומילוי
מכה מגן והוא סחט
פער (ונודע לנו) של
שלוט בראוי נקעת וולא פיטר
ולוקח צדקה (ואשי כב
ד). ואם דומה להנין
ששהדור על הגרות.
הנילול מתרומותן, אף זה
הנילול מתרומותן, אף זה
הנילול מתרומותן, אף זה
(ונודע לנו) כיב).

